

מסורת
הש"ס

מסורת
הש"ס

דכתיב אל תטפיו וטיפון. מקרא הוא במוכח שהנביא אמרה להם בשם
ה' שראוי למנוע מן דברי נביאות הוואל וזאת משגיתין ומבזין דבריו
כמו שאמר אל תטפיו וטיפון לא יטיפו לאלה לא יבג כלימות לפי שאינם
חפזים אלא בדברי שקר וכזב כמו שמסיים שם לו איש הלך רוח ושקר
כזב אטיף לך ליון ולשכר וסיה תורה אור

דכתיב ^{יב} "אל תמיפו ימיפון לא ימיפו לאלה לא יס
כלימות. וכתיב ^כ "אמפן לך ליין ולשכר. נביא
וזקן למי הן דומין למלך ששולח ב' פלמטרין
שלו למדינה על אחד מהן כתב אם אינו מראה
לכם חותם שלי וסמנמטרין שלי אל תאמינו לו.
ועל אחד מהן כתב אע"פ שאינו מראה לכם חותם
שלי האמינותו בלא חותם ובלא סמנמטרין כך
בנביא כתיב ^{יב} "ונתן אליך אות או מופת ברם
הכא ^כ "על פי התורה אשר יורוך. *הדא דתימא
משיצאת בת קול אבל עד *שלא יצאת בת קול
כל הרוצה להחמיר על עצמו לנהוג כחומרי
בית שמאי וכחומרי ב"ה על זה נאמר ההבטיל
בחושך הולך כקולי אילו ואילו נקרא רשע אלא
אי כקולי דדין וכחומרי דדין אי כקולי דדין
וכחומרי דדין הדא דתימא עד שלא יצאת בת
קול אבל משיצאת בת קול לעולם הלכה כדברי
בית הלל וכל העובר על דברי בית הלל חייב
מיתה. תני יצאת בת קול ואמרה אלו ואלו דברי
אלהים חיים אבל הלכה כדברי בית הלל איכן
יצאה בת קול רבי ביבי אמר בשם רבי יוחנן ביבנה
יצאה בת קול :

מטיף העם הזה ולפיכך לזה השם
למנוע דברי נבואות מהם אבל
בדברי הקוים לא מניע. כן אלה אף
ע"פ שאינם משגיחים אמרה תורה
והגידו לך את דבר המשפט וענני
להממרים ואינם שומעין לדבריהם
הרי תמוריהם ודברי קוים מנדרי
נבואים: פלימנטרין. הבא בשליחות
המלך לשפות ולפקח על דבר פרטי
קרא פלימאנטורס בלשון רומי:
סונטערין. סימן כתבאות מהמלך
ברם הבא ע"פ התורה אשר יורוך.
אשר הם אומרים כך ליותה התורה
מזבלתי אות וסימן תלמין להם:
הרא דתימור. דעבדין כב"ה משיא
בת קול כלקמן: הדין דתימור.
להא דאמן הרועה להחמיר וכו'
או כקול זכאומרי ב"ש עושה עד
שלא ילאם את קול שהלכה כב"ה
לעולם: ציבנה. כשהיה סנהדרין
קבועין ציבנה:

שיר בין ו :
יצמות יד .

נדרות יא :

דף נ. ד"ה
מכר

ע' הוס' כס
דף יב : ד"ה
בקשו .
שמות כ
דברים ו

להמניח ט

מזל

פירוש מבעל ספר חרדים

דבתי אל העיפוי וכו'. נביאה וצרכי הדור" אל העיפוי וכו'. וזוהו הדבור כמו עליו מופקד
מלת ויבא אליו ואומרים לנביאם אל דברנו ולא דברי האל כי אתו באומועני דבתי נביא
אלו ויבא אלם הכהנים ואל יקחו כלומות : כלומות : אלף קול ליינ וצער . דבתי נביא
סיועומא שיה שביב הכינוי אם אין אהה רואה לפעווע דברי נבואה במע דברי הכהנים
שצירבו על הכהנים בקרקעיות וצרכי הכהנים מליו וצרכי יורי ממזר דברי וציר וציר וציר
ובתי על הכהנים חרשים גם יצרים ודמאמר מליו וצרכי יורי ממזר דברי וציר וציר וציר
מחמיים עליהם חרשים נבואה : נתקן שטות בני פטרסין . מיני שלוחים וציר על אהה
אין כבוד גינוסיוס כמלך עם העם מספוקיוס סומים : הלא דמאמר שפואת תה קול
וכו' : דמאמר קול דקחתי מימיב לעמוד על דברי בני חלל . מציאה תה קול מן
הכהנים : דלכתי כמות כלל דקלקמן . אלה על אלה תה קול ויו מספוקים כמות כמות
אי הכהנים כמות שמא' מסוב דמאמר שטי מדינת כלל א'ע'ם שביב כלל כרים . אל דמאמר
י וטועני יני הגור כל שפואת קול דוקא כבני אלן שפוקין כמות קול וקומא כל כוונות
דוקא אהה שטי כמות קול עק דרוב אומרים לנביא שפואת אהה סודר אהה כרים כמות

קר' מיכאל בחסותו לקחן פקד עלו דברים : מהני' בחדר מדינ' שמים לעס' אחרת
 קר' : לתחום אינו רחבי של' לתחום וכו' : תלמי' תלמוד כדור' כדור' נדבך הפיר'
 וילע' : תלמוד תוספות נדבך לפי קריה שמע ותלמידי' קר' ביום כל' בליל' לומר'
 אזל' כל' טעם למספר שבט' בדרב' הסביונ' דחקונו תלמוד מחד' בליל' תלמוד וכו'
 שמונ' קר' ויחל' אשמו' לא קר' אלא קרית שמע' בחדרי' וערבונו קיים לא יעשו' וכו'
 על קריית ספר חסד' : אחר כך מלאחי' לנכס'א' בחסותו וזו לשון' : פירוש' י' סמי'
 כדחית' ביום פקד' ימי קורא' : כלומר סמי' מדלגין' פרכת ציט' לליל' ובכרך' סים קר'
 שמי' פסוקו' תוספות נדבך רשימה' על' להפוך הניח' ליל' על' סיונו' ד' בליל' שם
 חת' בערב' ד' שיו' קר' כל' הכרוב' כל' חדר וכל' כתר שבט' על' שם' שבט' ד' סם
 פקד' א' תלמי' כ'י' אלעזר' כל' עזרי' ד'י' א'ני' כ' שבט' שז' וכו' : שבט' ציט' תלמי' וכו'
 ליום וילע' נדבכי' ויבי' ערב' וי' בקר' יום אחד' : כל' המקיים' : השיק' ממש' הקריית'
 כלל' לא קר' דמכיר' ויחל' ס' כל' עזות' א' חזותי' ויפרכ' בלא' ביכר' על' הסוד' :
 מצי' : ענין' תוכני' : ונכח' נדבכי' סם' ונדב' ויחל' סם' כל' מזו' : שדכ'ל' נדב'

מראה הפנים

[illegible]

מפני שעשרה היכרות כלולין בכן. משום דעל טעמים דר' סימון מפני שכתוב בכן שכיבה וקומה כוס קבה דאי"ל לימרו אותה פרישה שנסדר בלג שג"ל כחוב י"א שכיבה וקומה וכן יציאת מארזים והלכך קאמר האי טעמא דזוהר העיקר ולומר גם הפרישה שכלל

[illegible]

שְׁנוּי נִסְחָאוֹת (ש"ג) לַמֵּי דָלִי לֶהֱ, (ש"ו) וְכֹל סֻמְנִירִין גְּדֹלָה וְסֻמְנִירִין = (ש"ב) הַכֶּסֶל מִקְאָל וְהַכֶּסֶל, (ז'ד') אִי בְקוּלִי דְרִין וְכֹחוּמִי דְרִין אִי בְקוּלִי דְרִין
וְכֹחוּמִי דְרִין גְּדֹלָה אִי בְקוּלִי וְכֹחוּמִי דְרִין אִי בְקוּלִי וְכֹחוּמִי דְרִין, (שפ"ט) הָרָא דְחִימָא גְּדֹלָה דְרִין תִּימֵר, (ז'ו") יִצְחָא גְּדֹלָה יִצְחָא,
(שק"ח) יִצְחָא גְּדֹלָה יִצְחָא, (שק"ט) הַגִּית דְּלִי הַגִּית, (שול"ט) לֹא מִשְׁתַּבֵּעַ גְּדֹלָה לֹא לִישְׁתַּבֵּעַ, (שג"ח) רַחֲמִים כִּי"א א"ר אֶלְעָזָר בֶּר אֲבִינָא רַחֲמִים.

מערכת הערוך
 ערוך השלם מביא בשם מהרש"ם ו"ל, ויש לפרשי שתי מלות. מימן נשורין. מימן מוסר. חסלך כלומר חתומי ע"כ. (וט' סט"ז)
ערך שלא יצאת ב"ק, בערוך (ט' כז קל) ו"ל. קודם שיצאת ב"ק קול היצוא לעשות בבית חלל בקליהין ובחמורין עשה כבית שמאי לאחר בת קול העובר על דבי בת חלל חייב מיתה. הדין יצאת בת קול רב ביבי בשם ר' יוחנן אפר ביבנה' ועיין גצה"ש פירוש בת קול: **ירכות ט**

עמודי ירושלים

למען חזרו ר' ואמר זו מצות שבת כו'. ע' במ' הפרדם הגדול (ס' נ"ח) שהעתיק אחר ר' אלעזר מצות שבת מסוק מלא כו' ובסוף המאמר העתיק והוסיף קדושים זה הוא קדושת כל המצוות כו' ע"ש היות נוסחתו בשונה ממה דאייתא לפנינו:

ברכות פ

3